

המבול בכל העולם ולא יהיה באותו מקום, כמו שפתיב בגדעון (שופטים ו) ויהי חרב אל הגזזה לבדה, או לשמר אותו בארץ ישראל שפתיב בה (יחזקאל כב) לא גשמה ביום זעם, שלא ירדו עליה מי המבול?

א"א, פיון שהמשחית ירד לעולם, מי שאינו סוגר את עצמו ונמצא לפניו בגלוי - מתחייב בנפשו, שהוא הרג את עצמו. מנין לנו? מלוט, שפתיב (בראשית ט) המלט על נפשך אל תביט אחריך. מה הטעם אל תביט אחריך? משום שהמשחית הולך אחר כתפו, ואם מחזיר ראשו ומתבונן בו פנים בפנים, יכול להזיק לו.

ועל זה כתוב, (שם) ויסגר ה' בעדו, שלא יתראה לפני המשחית ולא ישלט עליו מלאך המות. ועד שהיו טמונים, מתו שלשה עשר אנשים בעיר. אמר רבי שמעון, ברוך הרחמן שלא הסתפל בדיוקניכם מלאך המות.

ויקהל משה וגו'. החזיר להם כמקדם מעשה המשפן. אמר רבי חייא, הכל כמו שנתבאר. ומעשה המשפן לא נעשה כי אם מישראל לבדם, ולא מאותם ערב רב, משום שאותם ערב רב משכו את מלאך המות לרדת לעולם. פיון שהסתפל בו משה, זרק החוצה את אותם ערב רב, וכנס את ישראל לבדם. זהו שפתיב ויקהל משה וגו'.

רבי שמעון פתח, (משלי ה) מי עלה שמים וירד מי אסף רוח בחפניו מי צרר מים בשמלה מי הקים כל אפסי ארץ מה שמו ומה שם בנו פי תדע. פסוק זה הרי בארנו, וכמה עמודים יש בו. והכל נאמר

לנח, באתר חד בעלמא. דיהא (דקצ"ו ע"א) מבול בכל עלמא, ולא יהא בההוא אתר, כמה דכתיב בגדעון, (שופטים ו) ויהי חרב אל הגזזה לבדה. או לנטרא ליה בארעא דישראל, דכתיב בה, (יחזקאל כב) לא גשמה ביום זעם, דלא נחתו עליה מי טופנא.

א"א, פיון דמחבלא נחת לעלמא, מאן דלא סגיר גרמיה, ואשתכח קמיה באתגלייא, אתחייב בנפשיה, דאיהו קטיל גרמיה. מנא לן. מלוט, דכתיב, (בראשית ט) המלט על נפשך אל תביט אחריך. מאי טעמא אל תביט אחריך. בגין דמחבלא אזיל פתר פתפוי, ואי אהדר רישיה, ואסתפל ביה אנפין באנפין, וכיל לנזקא ליה.

ועל דא כתיב, (בראשית ז) ויסגור יי' בעדו. דלא יתחזי קמי מחבלא, ולא ישלוט עליה מלאך המות. ועד דהוו טמירין, מיתו תליסר גוברין במתא. אמר רבי שמעון, בריך רחמנא, דלא אסתפל בדיוקניכו מלאך המות.

ויקהל משה וגו'. (שמות לה) אהדר לון כמלקדמין, עובדא דמשפנא. אמר רבי חייא, פלא כמה דאתמר. ועובדא דמשפנא לא אתעביד אלא מישראל בלחודדיהו, ולא מאינון ערב רב, בגין דאינון ערב רב אמשיכו ליה למלאך המות לנחתא לעלמא. פיון דאסתפל משה ביה, אשדי לאינון ערב רב, לבר, וכניש לון לישראל בלחודדיהו, הדא הוא דכתיב ויקהל משה וגו'.

רבי שמעון פתח, (משלי ל) מי עלה שמים וירד מי אסף רוח בחפניו מי צרר מים בשמלה מי הקים כל אפסי ארץ מה שמו ומה שם בנו פי תדע. האי קרא הא אוקימנא, וכמה סמכין אית ביה. וכלא

שם בנו פי תדע. האי קרא הא אוקימנא, וכמה סמכין אית ביה. וכלא